

Nem bűnsegédként elkövetett lopás vétségének, hanem társtettesként elkövetett rablás büntettének minősül annak az elkövetőnek a cselekménye, aki a vele szándékegységben cselekvő társa lopási cselekménye után a lopott dolgot társától átveszi, majd a sértettel szemben erőszakot alkalmaz a menekülés és a lopott dolog megtartása érdekében [1978. évi IV. tv. 20. § (2) bek., 321. § (2) bek.].

- [1] A bíróság – az I. r. vádlott bűnösségének megállapítása mellett – a II. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett lopás vétségében [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bek., (2) bek. I. ford.] monda ki bűnösnek. Ezért, mint többszörös visszaesőt 1 év 4 hónap börtönben végrehajtható szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [2] Az elsőfokú ítélet az I. r. vádlott vonatkozásában 2016. április 4. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.
- [3] Az ítélettel szemben a II. r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést, felmentésért. A fellebbviteli nyilvános ülésen tartott perbeszédében a védő elsődlegesen a II. r. vádlott felmentését, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte.
- [4] A megyei főügyészség indítványozta, hogy a másodfokú bíróság tartson tárgyalást, amelyen B. L. tanú kihallgatásával és további iratok ismertetésével vegyen fel bizonyítást, a tényállást egészítse ki és pontosítsa is, a II. r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. tv. 321. § (2) bekezdése szerinti rablás büntettének minősítse, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.
- [5] A II. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezés nem alapos, a főügyészség indítványa megalapozott.
- [6] A törvényszék a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az iratok tartalmára és a fellebbviteli eljárás során felvett bizonyítás anyagára tekintettel a bíróság ítéletének történeti tényállását kiegészítendőnek, illetőleg helyesbítendőnek találta azzal, hogy a vádlottak – akik unokatestvérek – 2013. március 8. napján 10 óra körüli időben, lopási céllal mentek be az 1937. május 11. napján született B. L.-né tulajdonát képező családi ház nyári konyhájába. Helyesbítésre szorul, hogy a sértett figyelmét a II. r. vádlott terelte el. Amikor B. L. az I. r. vádlottat kérdőre vonta, az I. r. vádlott levette a ruháit, eközben pedig a 100 000 forint készpénzt tartalmazó parfümös dobozt átadta a II. r. vádlottnak. A bűncselekmény elkövetése idején a II. r. vádlott 164 cm magas és 100 kg súlyú, B. L. sértett 182 cm magas és 68-70 kg súlyú volt, B. L. jobb karja hiányzott. B. L.-t a II. r. vádlott az ajtótól a menekülés biztosítása és az eltulajdonított készpénz megtartása érdekében lökte

félre.

- [7] E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás megalapozottá, így a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a fellebbviteli eljárás során is irányadóvá vált.
- [8] A II. r. vádlott és védője által felmentés érdekében bejelentett fellebbezés nem vezethetett eredményre, mert ez az elsőfokú bíróság által okszerűen és teljeskörűen értékelt bizonyítékok fellebbviteli eljárás során történő felülmérlegelését tette volna szükségessé, amely azonban a büntető perrendtartási törvény alapján kizárt.
- [9] A – fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel – helyesen megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság alappal vont következtetést a II. r. vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekményt azonban nem az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette. Ezzel kapcsolatban a törvényszék osztotta a főügyészségi átiratban kifejtett érvelést, amely alapján az állapítható meg, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlott által végrehajtott lopási cselekményt – arról tudva – a sértett figyelmének elterelésével segítette, továbbá az I. r. vádlott levetkőzésekor tudnia kellett, hogy az átadott parfümös dobozban van az eltulajdonított érték. A B. L. sértettel szemben nyilvánvaló erőfölényben lévő II. r. vádlott ezt követően és mindennek tudatában – tehát nem pusztán a menekülés, de az eltulajdonított készpénz megtartása érdekében is – alkalmazott B. L. sértettel szemben a tényállásban írtak szerint erőszakot, amely őt megakadályozta abban, hogy a készpénzt a vádlottaktól visszaszerezze (BH 1983.394.). A kifejtettek azt is jelentik, hogy a II. r. vádlott tettleges fellépése B. L. sértett dolog visszaszerzésére irányuló akaratát megtörte (BH 2014.267.), azaz elérte azt a szintet, amely a rablás büntettének megállapításához szükséges. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság a II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt az 1978. évi IV. tv. 321. § (2) bekezdése szerinti rablás büntettének minősítette, melyet a II. r. terhelt a fent írtak alapján az 1978. évi IV. tv. 20. § (3) bekezdése szerint társtettesként követett el.

(Tatabányai Törvényszék 10. Bf. 246/2016.)